

۲۳۶- ای سرگشته صحرای الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۶- ای سرگشته صحرای الهی

ای سرگشته صحرای الهی، آنچه مرقوم نموده بودید معلوم و مفهوم گردید و از مضامین رائحه رحیق مختوم استشمام شده. فی الحقیقه کلمه الهیه حکم نار موقده دارد و در هر اقلیم القا شود البتّه شعله برافروزد و پرده نمودت متزلزلین بسوزد و قل جاء الحقّ و زهق الباطل انّ الباطل كان زهوقا. ای نائره محبتّ الله در آفاق شعله ئی برافروز و ای پروانه محبتّ الله حول شمع هدایت پر بسوز ای طیر حدیقه عرفان در ریاض عهد و پیمان نغمه و آهنگ آغاز نما و ای حربای وادی ایقان از پرتو کوكب الطاف دیده روشن کن. اهل وساوس نفسیه خفاشانند چون انوار سطوع یابد سر در گریبان کنند و مخفی و پنهان شوند حرارت محبتّ نمودت و جمودت زائل نماید جنود میثاق سپاه تزلزل را غلبه نماید و انّ جندنا لهم الغالبون. اللهمّ یا محیی القلوب بنفحات الميثاق و منور الابصار بضیاء الاشراق اید عبدک الخاضع الخاشع بباب احدیتک علی اعلاء کلمتک فی تلك العدوّة القصوی و نشر آثارک فی تلك الاقطار و جمع شمل الموحّدين فی ظلّ نورک المبين و اشرح الصدور بظهور عونک من ملکوتک الابهی انک انت القدير.

ORIGINAL

AUDIO